

Četrtek, 7. julij 2005

11. je zlasti zgrožen zaradi nedavno izrečeni kazni z dolgotrajnim prisilnim delom Mikoli Statkevichu, predsedniku beloruske socialno-demokratske stranke (Narodnaja Hramada), Pavalu Seviarynecu, ustanovitelju Mlade fronte ter Andreiu Klimauu, poslovnežu in poslancu 13. Vrhovnega sovjeta;
12. poziva beloruske oblasti, da prenehajo izključevati mlade demokrate iz univerz in visokošolskih ustanov ter izraža svojo polno podporo študentom, ki so bili izključeni iz teh ustanov zaradi spodbujanja demokratičnih vrednot in zagovarjanja človekovih pravic in ki so 25. maja 2005 začeli gladovno stavkati;
13. pozdravlja otvoritev Evropske univerze za humanistične vede za beloruske študente v izgnanstvu v Vilni ter poziva Komisijo in države članice, da Evropski univerzi za humanistične vede pomagajo pri izvajanju svojega izobraževanja in raziskovalnih programov;
14. poziva države članice, da priznajo nazive, ki jih je podelila Evropska univerza za humanistične vede kot potrditev visoke strokovnosti in izjemnih akademskih veščin ter poziva evropske univerze, da začnejo z Evropsko univerzo za humanistične vede tesneje sodelovati;
15. ponovno poudarja, da bo nadaljnji razvoj odnosov EU z Belorusijo še naprej odvisen od napredka v smeri demokratizacije in reform v državi ter dostopa Belorusov do objektivnih, svobodnih in preglednih medijev;
16. poziva Svet in Komisijo, da sproži vprašanje o Belorusiji z ruskimi oblastmi za določitev skupne akcije, ki bo omogočila konkretne demokratične spremembe v tej državi;
17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, parlamentom in vladam držav članic, parlamentarni skupščini OVSE ter Svetu Evrope.

P6_TA(2005)0296

Balkan: 10 let po Srebrenici**Resolucija Evropskega parlamenta o Srebrenici**

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o Bosni in Hercegovini in zahodnem Balkanu, zlasti tiste o regionalni integraciji na zahodnem Balkanu, ki je bila sprejeta 14. aprila 2005 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Stabilizacijsko-pridružitvenega procesa za države zahodnega Balkana, ki je nastal na pobudo EU leta 1999 v prizadevanju za pospešitev demokratizacije, pravičnosti, sprave in miru v regiji,
- ob upoštevanju izjave vrha EU-Zahodni Balkan v Thessalonikih z dne 21. junija 2003, ki izpostavlja evropsko perspektivo držav zahodnega Balkana, ki bodo postale sestavni del EU, ko bodo izpolnjevale postavljena merila,
- ob upoštevanju sklepov zadnjega zasedanja Evropskega sveta v Bruslju dne 16. in 17. junija 2005, ki je znova potrdil svojo zavezanost celovitemu izvajanju načrta iz Thessalonikov,
- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta OZN št. 827 z dne 25. maja 1993, št. 1244 z dne 10. junija 1999, št. 1551 z dne 9. julija 2004 in št. 1575 z dne 22. novembra 2004,
- ob upoštevanju poročila glavne tožilke Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (ICTY) Carle del Ponte Varnostnemu svetu OZN z dne 13. junija 2005,
- ob upoštevanju člena 103(2) svojega Poslovnika,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2005)0131.

Četrtek, 7. julij 2005

- A. ker je Srebrenica, mesto, ki leži v vzhodni Bosni in je bilo z resolucijo Varnostnega sveta OZN z dne 16. aprila 1993 razglašeno za varno območje, 11. julija 1995 padla v roke silam bosanskih Srbov pod vodstvom generala Ratka Mladića in tedanjega predsednika Republike Srpske Radovana Karadžića,
- B. ker so med več dni trajajočim pokolom po padcu Srebrenice sile bosanskih Srbov pod poveljstvom generala Mladića in paravojaške enote, vključno s srbskimi neuradnimi policijskimi enotami, ki so na območje Bosne vstopile iz Srbije, po hitrem postopku usmrtili 8000 muslimanskih moških in dečkov, ki so se zatekli na to območje, ki je bilo pod varstvom varnostnih sil Združenih narodov (UNPROFOR),
- C. ker se je ta tragedija, ki jo je Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo razglasilo za genocid, zgodila na območju, ki ga je OZN razglasila za varno zatočišče, in tako predstavlja simbol nemoči mednarodne skupnosti, da bi posredovala v konfliktu in zaščitila nedolžne,
- D. glede na množične kršitve Ženevske konvencije, ki so jih zagrešile čete bosanskih Srbov proti muslimanskim civilnim prebivalcem Srebrenice, vključno z deportacijami tisočih žensk, otrok in starejših ljudi ter posilstvi velikega števila žensk,
- E. ker kljub dosedanjim izjemnim naporom, da bi odkrili in odkopali množična grobišča in posamezne grobove ter identificirali trupla žrtev, dosedanje raziskave ne omogočajo popolne rekonstrukcije dogodkov v Srebrenici in njeni okolici,
- F. ker ne more biti resničnega miru brez pravice in ker celovito in neomejeno sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo ostaja temeljni pogoj za nadaljevanje procesa integracije držav zahodnega Balkana v EU,
- G. ker je bil general vojske bosanskih Srbov Radislav Krstić sicer prva oseba, ki jo je Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo spoznalo za krivo dejanj pomoči in napeljevanja h genocidu v Srebrenici, a sta osebi, ki ju najbolj očitno bremenijo obtožbe, Ratko Mladić in Radovan Karadžić, deset let po tragičnih dogodkih še vedno na prostosti,
- H. ker so pomanjkljivosti mehanizmov procesa odločanja EU in pomanjkanje prave skupne zunanje in varnostne politike prav tako igrale negativno vlogo pri določanju poteka teh dogodkov,
- I. ker so se proračunska sredstva za odnose z zahodnim Balkanom po letu 2002 neprestano in občutno zmanjševala; ker je treba temu območju nameniti ustrezna sredstva, da bi se upošteval postopni prehod od fizične obnove do institucionalne izgradnje in predpristopne pomoči pa tudi strateškega pomena za EU,
- J. ker je Bosna in Hercegovina svojo pogajalsko mizo preselila iz Dayton v Bruselj in ker projekt EU v državi uživa veliko podporo javnosti,
1. obsoja, v največji možni meri, pokol v Srebrenici; se spominja žrtev zločinov in jim izkazuje spoštovanje; izreka sožalje in izraža solidarnost z družinami žrtev, med katerimi jih mnogo živi brez dokončne potrditve glede usodi svojih očetov, sinov, mož ali bratov; priznava, da to trajajočo bolečino poglobljajo neuspeli poskusi, da bi odgovorne za ta dejanja privedli pred sodišče;
 2. poziva Svet in Komisijo k primerni obeležitvi spomina na deseto obletnico genocida v Srebrenici in kraju Potočari, ob poudarjanju, da mora ta neznosna sramota v Evropi za vedno obveljati kot zadnji pokol, ki je bil izveden v imenu etnične ideologije; izjavlja, da bo storil vse, kar je v njegovi moči, da v Evropi nikoli več ne bi prišlo do takšnih grozljivih barbarstev;
 3. izraža svojo globoko zaskrbljenost nad dejstvom, da sta Radovan Karadžić in Ratko Mladić še vedno na prostosti, in poziva Republiko Srpsko ter Srbijo in Črno Goro, da sprejmejo nujne ukrepe za odkritje Karadžića in Mladića ter ju privedejo pred sodišče; meni, da očitna podpora javnosti, ki jo v nekaterih delih te regije uživata Karadžić in Mladić, predstavlja žalitev spomina na žrtve in veliko oviro na poti k spravi;

Četrtek, 7. julij 2005

4. izraža iskreno podporo dragocenemu in težavnemu delu Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo in ponavlja, da je sodelovanje s tem sodiščem predpogoj za tesnejše sodelovanje z EU; vse države v tej regiji morajo izpolnjevati svoje obveznosti glede polnega in nenehnega sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo; pojmuje prijetje, privedbo in obsodbo krivcev za vojne zločine kot minimum, ki ga dolgujemo tisočem žrtev vojnih zločinov v Srebrenici in drugod;
5. poudarja pomen miru in varnosti na zahodnem Balkanu in vlogo polne izvedbe solunskega načrta pri doseganju ciljev procesa stabilizacije in pridružitvenega procesa; poudarja, da ostaja celovito in neomejeno sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo temeljni pogoj za nadaljevanje procesa integracije v Evropsko unijo;
6. opozarja, da mandatu in mirovnim silam OZN ni uspelo zaščititi dodeljenih varnih območij; poziva OZN in ustrezne mednarodne ustanove, da v praksi uporabijo izkušnje, ki izhajajo iz tega neuspeha in da se dejansko pripravijo za prihodnje mirovne misije;
7. je globoko ganjen in pretresen zaradi video posnetka, ki ga je Haaško sodišče nedavno dalo javnosti na razpolago in so ga predvajali programi povsod po svetu, v katerem je prikazana hladnokrvna usmrnitev šestih ujetnikov v civilni obleki ter predstavlja neovrgljiv dokaz tega, kar se je v resnici dogajalo; poudarja dejstvo, da ta posnetek jasno prikazuje razvpito enoto „Škorpijoni“, srbsko paravojaško skupino, povezano z nacionalno vojsko in policijo, kako strahopetno pobija civiliste v okolici Srebrenice;
8. pozdravlja odziv srbskega premiera Vojislava Koštunice na javno predvajanje video posnetka, katerega posledica je bila aretacija nekdanjih članov enote „Škorpijoni“, identificiranih v posnetku; podpira odločitev srbskega predsednika Borisa Tadića in predsednika Srbije in Črne Gore Svetozara Marovića, da se pri spomeniku v vasi Potočari poklonita spominu na žrtve pokola v Srebrenici;
9. globoko obžaluje, da srbski parlament ni sprejel osnutka resolucije, ki bi priznavala in uradno obsodila pokol v Srebrenici in izrazila pripravljenost na soočenje s preteklostjo ter pripomogla k spravi in mirni rešitvi težav v regiji;
10. izraža resno zaskrbljenost zaradi še zmeraj precejšnjega dela srbskega javnega mnenja, ki ne priznava vojnih zločinov proti muslimanskim civilistom; močno spodbuja srbsko vlado, naj sprejme ukrepe, da se ljudje soočijo s svojo preteklostjo in da se zajezi čaščenje obtoženih vojnih zločincev kot herojev; priznava, da je bilo predvajanje video posnetka iz Srebrenice v večernih poročilih programov srbske televizije prvi korak v to smer, vendar poudarja, da je potrebno storiti mnogo več za premagovanje zgodovinskih izkrivljanj, ki jih ima prebivalstvo za resnico;
11. podpira poziv visokega predstavnika OZN za Bosno in Hercegovino Lorda Ashdowna vladi bosanskih Srbov, naj da natančne podatke o številu čet in identificira vse posameznike na video posnetku, ki niso bili iz Bosne;
12. pohvali delo in zavezanost vseh, ki v teh letih niso nikoli prenehali z iskanjem resnice, in poziva Svet, Komisijo in države članice, da jim zagotovijo potrebna sredstva za nadaljevanje njihovega dela, med drugim tako, da pomagajo pospešiti zelo drag postopek identifikacije žrtev;
13. obžaluje dejstvo, da v regiji še niso bili v celoti izpolnjeni pogoji za vrnitev beguncev in notranje razseljenih oseb;
14. poudarja, da bi morala perspektiva evropske integracije, ki je bila ponujena vsem balkanskim državam, ter Stabilizacijsko-pridružitveni proces delovati kot pospeševalca reform in utrjevanja demokracije v državi in da bi morala biti v pomoč vsem državam v regiji pri razvijanju skupnega razumevanja njihove tragične preteklosti in pri ustvarjanju temeljev boljše prihodnosti; poudarja, da je ta prihodnost v veliki meri odvisna od samih držav v regiji;
15. ponovno potrjuje zavezo Evropske unije, da pomaga državam prosilkam in morebitnim državam prosilkam pri njihovih pripravah na članstvo, in v tem pogledu poziva k ustreznim instrumentom in financiranju v okviru prihodnje finančne perspektive, ki bi bili v skladu z ambicijami Unije in upravičenimi pričakovanji držav v regiji;

Četrtek, 7. julij 2005

16. ugotavlja, da je bil Daytonski sporazum pomemben instrument za pomiritev v regiji, vendar se zaveda, da okvir Daytonskega sporazuma ni več ustrezen, tudi kar zadeva prihodnjo integracijo v EU; zato poziva Svet in vse udeležene strani, da podprejo pobude, ki si prizadevajo za soglasno prilagoditev sporazuma; poudarja, da morajo državljani vseh entitet in etničnih skupin v državi prevzeti odgovornost, da bi dosegli novo ustavno ureditev in za vse ustvarili državo, ki bo sposobna obstoja;
17. izraža resno zaskrbljenost v zvezi z gospodarskimi in socialnimi razmerami; poudarja, da je rešitev tega kritičnega vprašanja ključ za doseganje stabilnega razvoja v regiji; poziva vlade in EU, da priznajo gospodarski in socialni razvoj kot prednostno nalogo narodov v regiji in da skladno s tem ravnajo; poudarja pomembnost krepitve regionalnega in čezmejnega sodelovanja in sprave med narodi v državah zahodnega Balkana, pa tudi sodelovanje s sosedi;
18. poudarja pomembnost politike sprave in opozarja na pomembno vlogo verskih skupnosti, medijev in izobraževalnih sistemov v tem težkem procesu, da bi lahko civilisti vseh etničnih skupin premagali napetosti iz preteklosti ter začeli z mirnim in odkritim sobivanjem z namenom doseganja trajne stabilnosti in ekonomske rasti; v tem oziru zahteva, da se preuči možnost ustanovitve komisije za resnico in spravo v Bosni in Hercegovini;
19. poudarja, da morajo izkušnje iz Srebrenice in vojne v nekdanji Jugoslaviji služiti kot temelj za krepitve skupne zunanje in varnostne politike EU;
20. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam držav članic, vladi in parlamentu Bosne in Hercegovine in njenima entitetama ter vladam in parlamentom držav zahodnega Balkana.

P6_TA(2005)0297

Odnosi med EU, Kitajsko in Tajvanom

Resolucija Evropskega parlamenta o odnosih med EU, Kitajsko in Tajvanom ter varnosti na Daljnem vzhodu

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. aprila 2005 o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o glavnih vidikih in temeljnih odločitvah v okviru SZVP, vključno s finančnimi posledicami za splošni proračun Evropskih skupnosti — 2003 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. aprila 2005 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu leta 2004 in tozadevne politike EU ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropa in Azija: strateški okvir za okrepljeno partnerstvo“ (KOM(2001)0469),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. aprila 2000 o Tajvanu ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju člena 103(4) svojega Poslovnika,
- A. ker se odnosi med Kitajsko in Tajvanom še naprej slabšajo zaradi nedavnih groženj Kitajske Tajvanu in nameščanja na stotine projektilov v južnih Kitajskih provincah, usmerjenih v Tajvan,
- B. ker so se pojavile napetosti v odnosih med Japonsko in Kitajsko, ki so jih povzročili kitajski izgredi proti japonskim interesom, kot tudi zaradi bojkota japonskih proizvodov,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2005)0132.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2005)0150.

⁽³⁾ UL C 40, 7.2.2001, str. 428.